

NACZELNE DOWÓDZTWO W. P.
(SZTAB GENERALNY)

Oddział II informacyjny

Nr. 29770 / II B.W.6

Poczta polowa 53 27/ VII 1921 r.

Do
(według rozdzielnika)

Przesyła się przy niniejszym do wiadomości artykuł
Taraskowa-Rodiskowa p.t. "Polepszenie bytu dowódców" umieszczony
w "Izwiestjach" z dn.16 czerwca 1921 r.

otrzymują:

1. B.W.4
2. Ewidencja 5
3. M.S. Wojsk Oddz. II Sztabu.
4. Adjutantura Gen.
5. M.S.Z. - Na ręce of. łączn.

za zgodność:

w z. szefa B.W.

(-) Schaetzel
mjr. Szt. Gen.

PILSUDSKI
INSTITUTE
ARCHIVES
New York

POLIPSZENIE BYTU DOWÓDCÓW

artykuł Taraskowa - Rodiskowa
umieszczony w "Izwiestjach" z dn.
16 czerwca 1921 r.

R

Sytuacja materialna dowódców armii czerwonej nie była nigdy do pozazdroszczenia. Lecz z chwilą, gdy zwycięsko zakończył się okres upartej wojny domowej i rozpoczęliśmy epokę nowej polityki ekonomicznej, sytuacja dowódcy armii czerwonej stała się dosłownie niemożliwą. I to właśnie w chwili, gdy rozpoczęto reorganizację armii czerwonej, kiedy uwaga zostaje zwrócona nie na ilość, lecz jakość żołnierzy, w chwili, gdy kolosalne wysiłki skierowane są ku utworzeniu nowej armii czerwonej, wolnej od elementu zdezmobilizowanego z zachowaniem tej samej ilości dowódców. Przejście armii do warunków pokojowych wogółem, szczególnie zaś do podatku ~~xx~~ w naturze, a stąd naturalne zredukowanie racji wojennej odbiło się przede wszystkim na niezdemobilizowanych dowódcach armii. Sytuacja materialna rodzin dowódców była u nas zawsze gorsza niż rodzin szeregowców, o ile rodziny te mieszkaly w mieście, nie korzystając z ogólnowojskowych praw do opieki społecznej np. w postaci kart żywnościowych "czerwonej gwiazdy" wskutek wyższej pensji otrzymywanej przez dowódców. Naturalnie, że różnica pomiędzy pensją dowódcy i szeregowca była śmiesznie małą. Podatek żywnościowy naderwawszy podstawy zapasów opieki społecznej, pozbawił rodziny dowódców nawet i tej minimalnej pomocy. A wzrastająca drobniawo i równocześnie bardzo odpowiedzialna organizacyjna praca dowódców w ~~wobec~~ ~~wobec~~ ~~braków~~ ~~wobec~~ sytuacji pokojowej mimowoli wytwarza ciężką atmosferę walk, intryg, nieporozumień trudnych do zniesienia dla nerwów zahartowanych w walce dowódców wojskowych.

Nie więc dziwnego, że ludzie najbardziej rozumni, energiczni i przedsiębiorczy masowo wycofują się z wojska. Redukcja armji pozbawiła faktycznie zajęcia znaczną część dowódców wojskowych próżnujących w rezerwach najrozmaitszych sztabów i pułków zapasowych na tyłach. Zdawałoby się, że w procesie doskonalenia armji w oddziałach rezerwowych powinny były pozostać elementy najgorsze, lecz w praktyce okazało się inaczej. Dzielny, wojskowo wyszkolony i energiczny dowódca stara się obecnie ukryć swoje zalety, by tylko zostać zaliczonym do sił rezerwowych, skąd łatwiej jest wybrnąć z trudnych warunków materialnych życia wojskowego. Pomiędzy oficerami^{mi} niższych szczebli znane są nawet fakty niedopuszczalne, kiedyś dowódcy kompanji świadomie dopuszczali się czynów karygodnych, by zostać zdegradowanymi do rangi szeregowców w nadziei możliwości zdemobilizowania.

Zrozumiałem jest, że nie możemy brać przykładu z rządów burżuazyjnych szczodrze opłacających oficerów z funduszy zdobytych drogą zwycięskiej imperjalistycznej grabieży. My nie ograbiliśmy nikogo - broniliśmy się tylko. Lecz nie możemy patrzeć obojętnie na wycofywanie się z wojska naszych dowódców wskutek braków materialnych. Armja trwać może tylko dotąd dopóki posiada doświadczonych oraz pewnych pod względem politycznym i wojennym dowódców. Z tego więc powodu powinniśmy zastosować w tym kierunku szybkie i energiczne środki.

Przy obecnych materialnych warunkach republiki niemożliwem jest zapewnić wszystkim dowódcom należyte warunki bytu. Należy odrzucić drobno-burżuazyjne iluzje anarchistycznej równości i dać ludziom posiadającym większą wartość oraz doświadczenie i pracującym nad reorganizacją koniecznej dla nas armji odpowiednie warunki bytu. Zrozumiawszy należyte złączenie zachodzący pomiędzy koniecznością dalszej odbudowy pokojowej i niezbędnymi nieuniknionymi wydatkami na utrzymanie udoskonalonej armji czerwonej, w ogóle i najlepszych dowódców w szczególności - koniecznem jest ~~dotarcie~~
~~nie za~~

zaopatrzenie dowódców w większą ilość kart odzieżowych i żywnościowych. W większym lub mniejszym stopniu zależnie od ilości posiadanych przez dowódcę członków rodziny ilość kart tych należy dostarczać i rodzinom dowódców, przede wszystkim żonie, dzieciom, w mniejszej ilości rodzinom, młodsze mu rodzeństwu o ile dany dowódca je utrzymuje. Ponieważ zapasy posiadane przez komisariat wojny są niewystarczające koniecznym jest stosowanie pomocy w naturze ~~innych~~ oraz zaspokojenie potrzeb dowódców z zapasów handlu zamiennego drogą zakładania licznych wojskowych kooperatyw, którym powinno się dawać do rozporządzenia towary posiadane na miejscu.

Należy również powiedzieć kilka słów o materialnym zaopatrzeniu słuchaczy i uczniów najrozmaitszych szkół wojskowych. Koniecznym jest dostarczenie tym przyszłym dowódcom odpowiednich wiadomości teoretycznych i praktycznych drogą zakładania szkół wojskowych o należytych programie. Niezbędnym jest zachowanie tej kategorii wojskowych w szeregach armii czerwonej, jako kształcące się rezerwy i w tym celu uczniów oraz słuchaczy szkół wojskowych zrównać pod względem materialnym z dowódcami wojskowej służby czynnej. O ile w tej dziedzinie nie będą zastosowane szybkie i energiczne środki w celu powstrzymania występowania ~~xxx~~ z wojska oficerów - republice grożą nieobliczalne lecz nieuniknione straty.